

3

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 321

София, 05.04.2019г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД, ГК ,IV г.о.в закрито заседание на втори април през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСКА РАЙЧЕВА**ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛА БОЯДЖИЕВА****ЕРИК ВАСИЛЕВ**

като изслуша докладваното от съдията Светла Бояджиева гр.дело № 423 по описа за 2019 год.за да се произнесе,взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.288 ГПК.

Постъпила е касационна жалба от „Тибиел”ЕООД [населено място] срещу решение № 184 от 15.06.18г. по в.гр.дело № 243/18г.на Пернишкия окръжен съд в осъдителната му част, с която е потвърдено решение № 948 от 10.11.17.на Пернишкия районен съд по гр.дело № 5488/16г.С него жалбоподателят е осъден да заплати на Н. П. Н. сумата 44 288.07 лв, представляваща неизплатена част от дължимия нетен размер от трудовите му възнаграждения за периода от 1.06.15г.до 15.09.16г.,ведно със законната лихва, считано от 25.11.16г.до окончателното изплащане; както и сумата 2178.90 лв обезщетение за забава за периода от 1.07.15г – 24.11.16г.; както и сумата 5490 лв обезщетение по чл.221 ал.1 КТ ,ведно със законната лихва,считано от 25.11.16г.до окончателното изплащане.

Жалбоподателят счита,че е налице основанието по чл.280 ал.1 т.1 ГПК за допускане на въззивното решение до касационно обжалване по процесуалните въпроси относно задължението на въззивния съд да обсъди заключението на вещото лице заедно с другите доказателства по делото; да изготви собствени мотиви като решаваща инстанция; да обсъди всички доказателства по делото в тяхната взаимна връзка; да се произнесе по доводите и възраженията във въззивната жалба; да разпредели доказателствената тежест между страните. 2.Поддържа, че е налице и основанието по чл.280 ал.2 ГПК – очевидна неправилност на решението.

В отговор по чл.287 ГПК ответникът по жалбата Н. Н. счита, че не са налице основания за допускане на въззивното решение до касационен контрол.

Върховният касационен съд,състав на Четвърто гражданско отделение, като направи преценка за наличие на предпоставките на чл.280 ал.1 ГПК, приема за установено следното:

С обжалваното решение въззивният съд е приел, че през исковия период ищецът Н. Н. е бил в трудово правоотношение с ответното дружество, като е работил на длъжност „шофьор на лек автомобил до 6 места”.Установено е, че със заповед № 13 от 15.09.16г.трудовото правоотношение е прекратено на основание чл.327 ал.1 т.2 и т3

КТ,считано от 15.09.16г. Спорът между страните е дали ищецът е получил дължимото му се трудово възнаграждение за процесния период с разходни касови ордери.Въззивният съд, позовавайки се на петорната съдебно-графологическа експертиза, е приел за доказано по делото,че разходните ордери не са подписани от ищеца и съответно не доказват плащане на трудовото възнаграждение.

Не е налице основанието по чл.280 ал.1 т.1 ГПК за допускане на въззивното решение до касационно обжалване.Поставените от жалбоподателя процесуалноправни въпроси не са разрешени от въззивния съд в отклонение от практиката на ВКС.В решението си съдът е изложил съображения защо възприема констатациите на петорната съдебно-графическа експертиза, изложил е мотиви,в които е дал отговор на оплакванията във въззивната жалба, направил е собствен анализ на доказателствата по делото.

Върховният касационен съд намира,че релевираното от касатора основание по чл.280 ал.2 пр.3 ГПК за допускане на касационното обжалване поради очевидна неправилност на въззивното решение не се установява. Очевидно неправилен е съдебният акт при допуснати от съда нарушения, при които законът е приложен в неговия противоположен смисъл,т.е.съдът е решил делото въз основа на несъществуваща или отменена правна норма, на основополагащи за съдопроизводството процесуални правила, извън формиране на вътрешното убеждение, гарантиращи обективно и безпристрастно, при зачитане равенството на страните, решаване на правния спор, както и когато въззивният акт е постановен при явна необоснованост поради грубо нарушение на правилата на формалната логика. В случая нито служебно, нито с оглед изтъкнатите в касационната жалба пороци на въззивното решение, не може да се обоснове наличието на очевидна неправилност,която е обусловена от видимо тежко нарушение на закона или явна необоснованост, довели до постановяване на неправилен съдебен акт.Доводите в касационната жалба съставляват оплаквания за неправилна преценка на доказателствата при формиране на вътрешното убеждение на съда и за необоснованост, които подлежат на проверка по чл.281 т.3 ГПК, но само след допуснатата касация.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че не следва да допуска касационно обжалване на въззивното решение.

С оглед изхода на производството по чл.288 ГПК жалбоподателят следва да заплати на ответника по жалбата направените пред тази инстанция разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 3600 лв съгласно договор за правна защита и съдействие № 8843/15.10.18г. и фактура № [№]/15.10.18г.

Предвид на горното,ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД,IV г.о.

О П Р Е Д Е Л И :

НЕ ДОПУСКА до касационно обжалване решение № 184 от 15.06.18г.,постановено по гр.дело № 243/18г.на Пернишкия окръжен съд.

ОСЪЖДА КТ"Табиел"ЕООД [населено място], пл."С. И. Р." № 1 да заплати на Н. П. Н. от [населено място], област София, ЕГН [ЕГН], сумата 3600 лв / три хиляди и шестстотин/ разноски за ВКС.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:1. 2.